

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษ

นายภราดร ภคพิพัฒน์

002234

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชา นิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๑

I16824231

THE PROTECTION OF HUMAN RIGHTS IN PUNISHMENT

Mr. Paraadorn Phakaphat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Law

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษ

โดย

นายภราดร ภาคพัฒน์

แผนกวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์โกศล โสภาคย์วิจิตร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

Sulochana Yama

..... ศึกษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุญนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Signature]

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน)

[Signature]

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรมบูรณ์)

[Signature]

..... กรรมการ
(อาจารย์โกศล โสภาคย์วิจิตร)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษ
ชื่อผู้เขียน	นายภราดร ภคพัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์โกศล โสภาคย์วิจิตร
แผนกวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	๒๕๒๑

บทคัดย่อ

การลงโทษหมายถึงการที่รัฐกำหนดภาวะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นผลร้ายหรือไม่พึงปรารถนา เนื่องจากการที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดตามกฎหมาย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่เกิดการกระทำความผิดขึ้น และได้กำหนดโทษไว้ การลงโทษจึงถือเป็นเครื่องส่งเสริมประสิทธิภาพของกฎหมายประการหนึ่ง

ทฤษฎีนิติปรัชญาเกี่ยวกับการลงโทษและวัตถุประสงค์ของการลงโทษมีหลายประการแตกต่างกันออกไป ความเห็นทางทฤษฎีและความนิยมในการใช้วัตถุประสงค์ขึ้นอยู่กับกาลสมัย ในสมัยโบราณเห็นว่า การลงโทษเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้แค้นทดแทน, เพื่อข่มขู่บุคคลอื่นตลอดจนผู้กระทำความผิดเองให้เกรงกลัวหาลาบาจำ หรือเพื่อสังเวทคุณความดีสาธารณะ ในปัจจุบันวัตถุประสงค์ของการลงโทษ ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยมุ่งแก้ไขปรับปรุงตัวบุคคลให้กลับตนเป็นคนดีและกลับเข้าสู่สังคม มากกว่าการแก้แค้นทดแทน ฉะนั้น การลงโทษในบางประเทศจึงมิได้คำนึงถึงความร้ายแรงของอาชญากรรมมากนัก แต่คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการที่จะปฏิรูปบุคคลิกภาพของผู้กระทำความผิด

โดยทั่วไป โทษที่ถือว่ารุนแรงที่สุดคือ โทษประหารชีวิต ซึ่งกระทำได้โดยวิธีการต่าง ๆ กัน มักใช้กับความผิดร้ายแรง เช่น กรณีเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ ในปัจจุบันบางประเทศได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้ว ทั้งทางกฎหมายและปฏิบัติ เนื่องจากมีความเห็นว่าเป็นการขัดต่อสิทธิมนุษยชนในการดำรงชีวิต เป็นการผิดมนุษยธรรม เนื่อง

จากเพราะหากว่าการฆาตกรรมเป็นสิ่งซึ่งกฎหมายถือเป็นความผิด และบุคคลไม่มีอำนาจที่จะฆ่า
ผู้อื่นได้แล้ว รัฐก็ไม่ควรมีอำนาจอันชอบธรรมที่จะลงโทษประหารชีวิตบุคคลใดได้เช่นกัน

นอกเหนือจากโทษต่อร่างกายซึ่งในปัจจุบันแทบจะไม่มีการใช้ (ยกเว้นการ
เขียน ซึ่งยังคงใช้อยู่ในบางประเทศ) แล้ว โทษที่ถือว่ารุนแรงรองลงมาและใช้กันมากที่สุด
คือโทษต่อเสรีภาพ ซึ่งได้แก่การจำคุกกักขัง และโทษที่ถือว่าเบาที่สุด คือ โทษต่อทรัพย์สินซึ่ง
ได้แก่โทษปรับและริบทรัพย์สิน นอกเหนือไปจากนี้ยังมีโทษประการอื่น ๆ เช่น ความตายทาง
แพ่ง การตัดสิทธิหรือถอนอำนาจบางประการ การลดสิทธิความเป็นพลเมือง ซึ่งบางประเทศ
ใช้เป็นโทษประกอบโทษประจํา นักโทษ ซึ่งถูกกักหรือจำกัดเสรีภาพ ควรมีสติที่จะได้รับ
การปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม ได้รับความคุ้มครองชีวิต สุขภาพ อนามัย จากรัฐเช่นเดียวกับ
บุคคลอิสระอื่น ๆ

ในทางปฏิบัติ มักจะปรากฏเสมอว่าการลงโทษในบางประเทศมิได้เป็นไปอย่าง
มีมนุษยธรรม แต่ได้ใช้วิธีการที่โหดร้าย และด่าช้า ตลอดจนสภาพทัณฑสถานไม่เหมาะที่จะ
เป็นที่คุมขังมนุษย์ โดยเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ จึงได้เกิดแนวความคิดขึ้นว่าสิทธิ
ประการต่าง ๆ ของผู้ถูกลงโทษ ควรเป็นสิทธิระหว่างประเทศ และเป็นผลให้เกิดการดำเนิน
การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติ และสภา
ยุโรป กฎหมายระหว่างประเทศหลายฉบับได้ระบุถึงสิทธิเกี่ยวกับการลงโทษไว้ เช่น ปฏิญญา
สากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง อนุสัญญาเพื่อคุ้ม-
ครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานของยุโรป เป็นต้น

ผลงานในด้านนี้ของสหประชาชาตินับได้ว่า น่าสนใจพอควร เพราะนอกจากจะมี
มติบัญญัติตามอนุสัญญาคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับการลงโทษโดยตรงแล้ว ยังมีการสนับสนุนและจัด
ตั้งองค์การในระดับภูมิภาคต่าง ๆ ขึ้น เพื่อคุ้มครองสิทธิประการนี้ และแพร่ขยายความสำนึก
ของสาธารณชนในเรื่องสิทธิเกี่ยวกับการลงโทษให้กว้างขวางออกไป แต่อย่างไรก็ตาม การ

ดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ยิ่งก้าวไปไม่ถึงขั้นที่จะคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
เกี่ยวกับการลงโทษได้อย่างจริงจัง โดยยังต้องการมาตรการคุ้มครองที่รัดกุมและได้ผลกว่า
ปัจจุบัน นอกจากนี้ ความสำนึกในสิทธิประการนี้ของสาธารณชน ยังอยู่ในขั้นเริ่มต้น และ
ต้องการเวลาสำหรับการพัฒนาให้แพร่หลายและก้าวหน้าต่อไป.

Thesis Title   The Protection of Human Rights in Punishment
Name   Mr. Paraadorn Phakaphat
Thesis Advisor   Mr. Kosol Sobhakvichitr
Department   Law
Academic Year   2521

ABSTRACT

Punishment is a kind of prejudicial and usually undesirable imposition by state upon an offender, who commits an offence against the law existing at the time of the commission, and such law entails certain punishment, by which the sacredness of the law may be implemented.

Legal theories on punishment with various objectives vary from one to another. Their application is subject to the change of times. In the past, punishment used to be thought in terms of vengeance, or deterrence, or satisfying to public's feelings. Nowadays, the purpose of punishment has changed; it is aimed at reforming the criminals rather revenge. In some countries, the emphasis of punishment is not so much on the severity of the crimes committed, but on the rehabilitation of the criminals.

Capital punishment is the most serious one that is usually

imposed upon serious felonies, or treason or national security. It has been abolished in various countries both in law and in practice, for it is thought to be opposed to a right to life, and it is inhumane because killing one another is unlawful. The principle that an individual has no right to kill others also applies to the States.

Apart from physical punishment which is rarely practised (except in some countries where whipping still exists) the less severe but popular kind of punishment is the deprivation of freedom e.g. imprisonment, confinement. The less serious kinds of punishment are fine, confiscation, civil incapacity, withdrawal of rights, limiting civil rights, which may be imposed concurrently with the main punishment. Prisoners with certain deprivation of rights and freedoms should have a right to be treated humanely, to the protection of life, health, like any other free members of the public.

In practice, it often seems that punishment in certain countries is inhumane; cruelty as well as improper jails for human being still exists. There has developed an opinion that the rights of the prisoners should be universal like human rights protected by international organizations e.g. the United Nations, the Council of Europe. There are several international documents stipulating the rights of prisoners e.g. Universal Declaration of Human Rights,

01

Covenant on Civil and Political Rights, European Convention of Human Rights and Fundamental Freedoms.

The United Nations has undertaken the measures on human rights protection quite satisfactory because certain machineries have been limit in the regional level in addition to the treaties and propagation of human rights. However, the implementations of various international organizations have not get reached the standard of optimum protection; measures with more rigidity are still desirable, and, the public's consciousness of these rights is still at the preliminary stage and needs time for its realization.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านศาสตราจารย์ ดร. อมร จันทรมบูรณ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และรองศาสตราจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน คณบดี คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ และสละเวลาเป็นธุระตรวจวิทยานิพนธ์ในเวลาอันกระชั้นชิด จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเรียบร้อยลงด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์โกศล โสภาคย์วิจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัย ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง ตั้งแต่การวางหัวข้อ ไปจนกระทั่งถึงกับได้กรุณาสละเวลาตรวจทานทุกบททุกตอน ทั้งยังได้มอบคำรับตำราเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้ผู้เขียนใช้ศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิษณุ เครืองาม ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ และได้มอบหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแขนงนี้ตามรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา ให้ผู้เขียนใช้ประกอบการค้นคว้า และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วีรชัย เจนสวัสดิ์ชัย แห่งกรมสนธิสัญญา กระทรวงการต่างประเทศ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านอนุสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณสมบูรณ์ ศิริลักษณ์ หัวหน้าฝ่ายทัณฑ์ปฏิบัติ กองทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติต่อนักโทษภายในทัณฑสถานในประเทศไทย และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธาบัติ สัตตบุศย์ ที่ได้กรุณาเป็นธุระและให้คำแนะนำในการยื่นหัวข้อวิทยานิพนธ์ ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเกี่ยวกับกำหนดเวลา และการสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีตลอดมา

ท้ายที่สุด ผู้เขียนขอขอบพระคุณ คุณธนพิชญ์ มุลพฤกษ์ แห่งกองจัดกรรมสิทธิการทางพิเศษที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดหาสำเนาวิทยานิพนธ์นี้เป็นรูปเล่ม

บุคคลได้กล่าวนามมาแล้วนี้ ล้วนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้เขียนตลอดมา การช่วยเหลือและสนับสนุนนี้เอง เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เขียนเกิดกำลังใจและสามารถ

เขียนวิทยานิพนธ์จนสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ฉะนั้น ส่วนดีของวิทยานิพนธ์เล่มนี้
อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าในด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษ
จึงเป็นผลโดยตรงจาก เมตตาจริยา ของท่านผู้ได้กล่าวนามมาแล้วทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ญ

บทที่

๑. บทนำ	๑
๒. ความหมายและปรัชญาของการลงโทษ	๓
ความหมายและที่มาของการลงโทษ	๓
๑. ความหมายของการลงโทษ	๓
๒. การลงโทษมีลักษณะเป็นการกระทำของรัฐหรือชุมชน	๕
๓. การลงโทษมีลักษณะเป็นผลร้ายหรือไม่พึงปรารถนา	๘
๔. การลงโทษเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำของบุคคลนั้น	๙
๕. Nulla Crimen, Nulla Poena, Sine Lege	๑๐
๖. ที่มาของการลงโทษ	
ทฤษฎีนิติปรัชญาเกี่ยวกับการลงโทษ	๑๓
ทฤษฎีของ Durkheim	๑๓
ทฤษฎีตามความเห็นแบบลัทธิ Marxist	๑๔
ทฤษฎี Freudian	๑๔
ทฤษฎี Deterministic และ Behavioristic	๑๕
ความรุนแรงของอาชญากรรมที่มีผลต่อการกำหนดโทษ	๑๕

การลงโทษเป็นเครื่องส่งเสริมประสิทธิภาพของกฎหมาย	๑๗
วัตถุประสงค์ของการลงโทษ	๒๑
วัตถุประสงค์ของการลงโทษในสมัยโบราณ	๒๑
วัตถุประสงค์ของการลงโทษในปัจจุบัน	๒๗
วิธีการเพื่อความปลอดภัย	๓๐
๓. ข้อวิจารณ์เรื่องโทษจำแนกตามประเภทของโทษ	๓๒
หลักสิทธิมูลฐาน	๓๒
โทษต่อชีวิต	๓๘
หลักการและวิธีการ	๓๘
ข้อวิจารณ์โทษต่อชีวิต	๔๓
โทษต่อเสรีภาพ	๔๘
หลักการเกี่ยวกับสิทธิของผู้ต้องขัง	๔๘
๑. วิธีปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	
เพื่อปรับปรุงแก้ไข	๔๘
ก. เรือนจำจะต้องไม่มีสภาพเป็นสถานที่ทรมาน	๕๐
ข. เรือนจำจะต้องมีสิ่งดี ๆ จำเป็นแก่ชีวิตสำหรับ	
นักโทษ	๕๑
๒. การกำหนดระยะเวลาลงโทษขั้นต่ำและขั้นสูง	๕๔
ก. ลักษณะที่ควรเป็นของการกำหนดระยะเวลาลงโทษ	๕๔
ข. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการลงโทษโดยกำหนดระยะเวลา	๕๘
๑) ระดับมาตรฐานของการคุมประพฤติ	๕๘
๒) คุณสมบัติของผู้คุมประพฤติ	๕๘
๓. สิทธิในการได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม	๖๐

ก. การลงโทษและการลงทัณฑ์ผู้ต้องโทษต้องไม่เป็นการทารุณโหดร้าย	๖๐
ข. สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองชีวิต, สุขภาพ, อนามัย	๖๔
๔. สิทธิเกี่ยวกับการทำงาน	๖๗
๕. สิทธิในการได้รับและส่งข่าวคราว การเยี่ยม	๖๘
โทษต่อทรัพย์สิน	๗๓
๑. ปรับ	๗๓
๒. ริบทรัพย์สิน	๗๖
ก. การริบทรัพย์สินบางส่วน	๗๗
ข. การริบทรัพย์สินทั้งหมด	๗๘
๔. <u>ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษ</u>	๘๐
- วิชาการศึกษาของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษ	๘๐
- International Penal and Penitentiary Congress	๘๐
- อำนาจขององค์การระหว่างประเทศและอธิปไตยของรัฐ.	๘๓
- สิทธิเกี่ยวกับการลงโทษที่ได้รับการคุ้มครอง	๘๖
๕. <u>การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษโดยสหประชาชาติ</u>	๘๒
- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	๘๒
- The International Bill of Rights	๘๖
- สิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการลงโทษตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	๘๗
- ข้อ ๕ แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	๘๗
คดีนักโทษกรีก	๘๘
คดีนักโทษสเปน	๘๘
คดี Oatis	๘๘

- ข้อ ๑๑ (๒) แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ๑๐๐
- สิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับการลงโทษตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิทางแพ่งและทาง
  - การเมือง ๑๐๑
  - ๑. สิทธิปลอดจากการประหารชีวิต ๑๐๑
  - ๒. สิทธิของ ผู้ถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต ๑๐๒
  - ๓. สิทธิปลอดจากการลงโทษและวิธีปฏิบัติที่ทารุณโหดร้ายผิดมนุษยธรรม
    - และต่ำช้า ๑๐๒
  - ๔. สิทธิเกี่ยวกับการใช้แรงงาน ๑๐๓
  - ๕. สิทธิเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในทัณฑสถาน ๑๐๔
  - ๖. สิทธิปลอดจากการจับกุมคุมขัง เนื่องจากการไม่ชำระหนี้ตามสัญญา ๑๐๔
  - ๗. สิทธิปลอดจากการตัดสิทธิกลับเข้าประเทศของตน ๑๐๔
  - ๘. สิทธิปลอดจากการถูกลงโทษซ้ำ ๑๐๕
- การประชุม The Prevention of Crime and the Treatment of
  - Offenders ๑๐๖
  - ความเป็นมาของการประชุม ๑๐๖
  - การประชุมย่อยเพื่อเตรียมการ ๑๐๗
  - ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๐๘
  - สรุปสาระสำคัญในการประชุม ๑๐๘
  - ข้อสังเกตบางประการจากการประชุมและการประชุมย่อยเพื่อเตรียมการ . . ๑๑๐
  - การคุ้มครองผู้ต้องขังจากการปฏิบัติที่ทารุณและผิดมนุษยธรรม ๑๑๒
- The United Nations Asia and Far East Institute for the
  - Prevention of Crime and the Treatment of Offenders
    - (UNAFEI) ๑๑๓
    - ความเป็นมาของการจัดตั้ง UNAFEI ๑๑๓

	หน้า
- จุดประสงค์และการดำเนินงาน	๑๑๔
- ขั้นตอนของการพัฒนา	๑๑๕
- ผลงาน ๑๔ ปี ของ UNAFEI	๑๑๖
- ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับ UNAFEI	๑๑๖
๖. การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับการลงโทษ โดยสภายุโรป	๑๑๗
- การดำเนินงานและหน่วยงานของสภายุโรป	๑๑๘
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป	๑๑๘
- ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป	๑๒๐
- คณะกรรมการรัฐมนตรี	๑๒๐
- สิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับการลงโทษตามอนุสัญญา เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และ เสรีภาพขั้นมูลฐาน	๑๒๑
๑. สิทธิในการดำรงชีวิต	๑๒๑
๒. สิทธิปลอดจากการลงโทษหรือการปฏิบัติที่เป็นการทรมานโหดร้าย ผิดมนุษยธรรมหรือต่ำช้า	๑๒๒
๓. เสรีภาพจากการถูกบังคับใช้แรงงาน	๑๒๓
๔. สิทธิในอิสราภาพและความมั่นคงของบุคคล	๑๒๔
๕. เสรีภาพจากการถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดและลงโทษ	๑๒๔
๗. สรุปการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับการลงโทษ	๑๒๘
บรรณานุกรม	๑๓๓
ภาคผนวก ก.	๑๓๗
ภาคผนวก ข.	๑๔๓
” ค.	๑๓๖
ประวัติผู้เขียน	๑๘๐